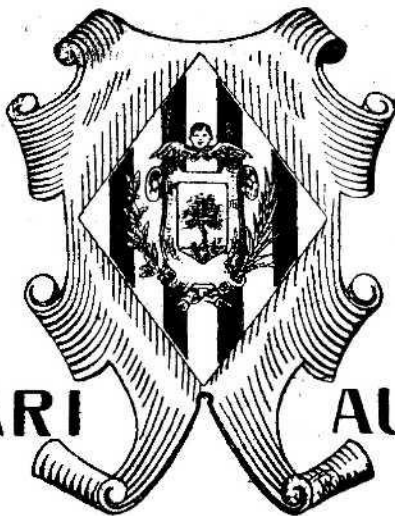


El Baix Penadès

SETMANARI AUTONOMISTA



Preus de subscripció

Vendrell, trimestre. 1'25 pessetes.
Fora, 1'50
Extranger, 2'25
Número corrent, 10 cèntims : Atracat, 20 cèntims

Direcció i propietat:

IMPREMTA RAMON
— TELÉFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

Caixa de Crèdit i Estalvis de Vendrell

CAPITAL DESEMBOLSAT: Ptes. 250.000—RESERVES: Ptes. 108.325'14
CARRER DE SALMERÓN, 13 — TELÉFON 774

ENTITATS ASSOCIADES: BANCs de Catalunya (Barcelona i Girona); de Reus (Reus, Falset, Mora d'Ebre, Montblanch, Santa Coloma de Queralt, Gandesa i Esplugu de Francolí); de Tortosa (Tortosa); Comercial (Tarragona i Arbós) i Borsí de Tarragona.

Operacions de Banca i Borsa

COMPTES CORRENTS a la vista al 3 per 100

Llibretes d'Estalvi

a la vista desde primer Juliol de 1921 al 3½ per 100
a 6 mesos 4 per 100 i a 1 any 5 per 100

ABONATS LOS INTERESSOS D'ENÇÀ DEL DIA DE L'IMPOSICIÓ

Canvi de la Deuda Amortitzable al 5 per 100

Canvi de les Obligacions 4 i 5½ de la Comp.^a Trasatlántica

Diada de la Llengua

Demà, diumenge, en l'històric Saló de Cent de la Casa Comunal de la ciutat «cap i casal» de Catalunya, tindrà llòc la patriòtica festa que va instaurar-se amb la denominació de «Diada de la Llengua Catalana».

No cal dir amb quin fervorós entusiasme ens hi adherim tots els que redactem aquesta fulla, posada al servei i a la glorificació de la pàtria dels catalans. Els que, com nosaltres havem fet, venim laborant constantment en pró de la mior expansió del propi idioma, sentim avui una nova frisansa, un delit nou que'ns abraça l'ànima al contemplar, com en panorama esperitual, la difusió creixent del nostre verb en pobles i ciutats.

Al iniciar-la, aquesta festa, no fa pas molt temps, no siguié mes que una demostració filla del entusiasme patriòtic de la joventut catalanesca; avui es, ja, obra de la reflexió i de la serenitat, i puja a les sales de les corporacions oficials, i's possessiona dels llòcs mes enlairats per a, des d'allí, fer arribar el ressó de la seva veu vibranta a les mes apartades comarques catalanes.

També l'homenatge a En Rafael de Casanova, en els seus inicis, no fou mes que l'expressió cordial d'uns joves entusiastes; mes el

fòc sagrat de la pàtria pue tots portem en els dintres, l'ha transformat en una jornada de recorts i d'esperances enlluernadores.

Altres tant serà, a no tardar, la Diada de la Llengua, doncs cada Cap-d'any assoleix una major glorificació lo que es el signe més noble de ciutadania: l'idioma propi. Aportem'hi tots el nostre esforç i s'apropará el dia en que'l parlar i escriure en català sigui la demostració de la mes alta civilitat.

Orígens i causes del apartament polític

Seguint la corrent general de Catalunya, fa temps hi ha en nostra vila un sector important d'opinió antipolític, i diferents eleccions s'han succeït en les que ha quedat demostrada la baixa de número de votants o sigui que s'han anat engroixint el número de ciutadans que deixen d'exercir el drèt de ciutadania que suposa el fer ús de la papereta posada a l'urna el jorn en què per manament de la llei poden escollir, els qui comptin amb majoria, els homes que deuen representar-nos amb l'investidura d'un càrrec determinat.

Son varis i ben diferents els orígens i causes d'aquest apartament dels comicis. En son culpables homes i partits de ben distints camps polítics.

D'ensà de nostra vida política, recordem en primer llòc el sobornament i l'asquerosa compra de consciències dèbils, exercida pels restes del vell caciquisme quan aquest se donà compte de què ja no hi podien res, en contra de la voluntat del Poble, les les amanaçes i coaccions exercides de l'amo al treballador, i de les autoritats superiors a les inferiors; fou allavors quan es cregué que mes convenient i mes pràctic que les amenaces i coaccions, havia de resultar el drinc de l'or corruptor i... efectivament apesar de què en nostre districte i per tota Catalunya semblava que 'l Poble s'havía dignificat i era capàs de resistir a totes les temptacions de la serp malestruga del caciquisme, aquest se tornà a ensenyorir, en part, de llurs posicions posant preu als homes el dia que tenien un drèt sagrat per exercir, llegat pels seus avis a costa de sang i sacrificis, i foren en

majoria abrumadora els inconcients, per de sobre dels somniadors d'un avenir mellor i d'una societat mes perfecta conseguida conscientment i per la lliberrima voluntat popular.

A n'aquest contratemps, seguí el desviament d'alguns homes representatius i l'isolament, l'ostracisme mes complet, d'altres homes també representatius i d'alta valúia. Desviament d'uns i ostracisme d'altres, per haver perdut la fè amb aquell Poble que seguí inconcienment la tradició maligna de l'home, no tant sols venia la seva consciència per un plàt de lletres, sinó que's venia també la que havia de tenir a honra i gloria llegar a llurs fills.

Devant de tant malhaurats fets i circumstancies, restà una petita part d'opinió, neta encara de tota culpa i pecat; pero bé podem dir que's trobà esmaperduda pel fet d'haverse quedat sense veraders pastors que guéssin el remat i tenint de refiar-se solament d'un que altre rabadà, quins en apropiarse noves lluites, oblidant les santes doctrines ensenyades per llurs mestres, obtaren pel brill de l'or, demostrant al Poble que poc confiaven amb la bondat dels procediments i ensenyances que fins allavors habien cregut i practicat i que preferien, a l'igual que l'antic i odiat caciquisme coservador, la situació cómoda de llurs enlairades posicions i influències, que no tenir de demostrar pràcticament els sacrificis que puguin portar amb sí el sosteniment noble i enlairat d'un ideal.

Aixís les coses, aquell Poble conscient, que lluny d'obtenir cap profit pel sol fet de guanyar unes eleccions, mes d'una vegada lo que feia era imposar-se nous sacrificis, se veié defraudat en llurs esperances i creguent-se un il·lús i equivocat per la gestió por-

tada a cap fins allavors, conceptuà per un igual a uns i a altres dels distints camps polítics; i'ls que continuaven seguint, la major part ho feren única i exclusivament amb el sentit arcaic i antiquat de veurer en les lluites polítiques a dos bandols que's disputaven el mando i als qui el nom no feia la cosa, tota vegada que igual procediment gastaven per apoderar-se del blòc que's disputaven, i la mateixa era llur gestió una vegada passada la lluita; gestió concretada en primer i principal lloc, a anar tirant i en apoiar cada hui als qui havien format en llur bando el dia de la batalla electoral.

Aquest és un dels orígens i causes que'ns han portat a l'actual decadència política. Pensem, en altres articles, seguir estudiant aquesta mateixa qüestió baix altres aspectes.

Els primers vint anys d'En Guimerà

(Del Calendari de «La Mainada»)

El pare del avui gloriós don Angel, deixà sa vila nadiua del Vendrell cridat per un oncle seu establert a Canaries, on tenia afers que anaven per tan bon camí, que no podia donar-hi abast i la seva poixança l'obligà a demanar quart i ajuda.

No li anà malament al pare del gran dramaturg en les illes Afortunades, que per ell ho foren, ja que hi trobà un bon passament i una bella i virtuosa muller (la mare d'En Guimerà), cosa que val més que totes les riqueses d'aquest món.

Mort l'oncle, i cansat de mirar-se el Teide, el bon vendrellenc decidí tornar a casa, i tal dit, tal fet, liquidà el negoci, empaquetà la dona i la criatura (que havia nascut l'any 1847), i amb ells embarcà cap a Espanya, en un port de la qual, Cádiz, devia transbordar.

Cal fer notar que el fervorosíssim catalanista d'avui, en els temps de sa tendra infantesa no capia un mot de la nostra dolça parla; es més, a ses oïdes, acostumades a una altra, devia semblar-li molt aspre, ja que en oir parlar-hi a son pare amb els amics, s'esfereïa tot, i feia el ploricò, ben cregut que es barallaven.

Tornant a son viatge de les illes adjacents a la península, direm que o be el vaixell en que nevegaven tenia molta mandra o el vaporet al que devien transbordar tenia molta pressa. El cert es que en arribar a Cádiz, el «Rianzares» (així es nomenava el vapor) havia ja marxat.

Gran sort la seva, a fe! El «Rianzares» naufragà, ofegant-se tota la tripulació i passatge. Mai més no se n'ha sentit dir gall ni gallina.

Embarcats en un altre vapor arribaren a Barcelona, i de seguida, plaf!, el còlera.

El terrible còlera de l'any 54, del que poques persones serven memòria avui, però que era la recordança més terrible dels vostres avis i besavis, els sorprengué tot just posaren els peus a terra.

El pare del poeta, veient que a Barcelona la gent moria com a mosques, digué:

—Al Vendrell s'ha dit!

I conduí a tota la família al parador de diligències. Però com que era molta la gent que fugia del flagell del Ganges, no trobaren lloc i En Guimerà, sortosament per a ell, restà novament en terra. I dic sortosament, perquè un dels que anaven dintre el cotxe se sentí malament durant el viatge, ses companys veïerent de seguida que tenia la passa i foren prou candis per creure en la compassió de gent esporugida, i demanaren auxili a uns pagesos.

Auxili? Bon auxili et donaran!... A trets i cops de roc els foragitaren del poble; els fugitius, morts de gana i set, anaren a la vora d'un rierol i d'allí també els tregueren, temerosos de que enverinessin les aigües. Pobres! Aquissats arreu—en els pobles tocaven a sometent quan s'acostaven—moriren tots, persones i bèsties, uns de malaltia, altres de gana, ràbia i fastic.

Nostre poeta, com ja s'ha dit, no hi era, per un etzar. Son pare cercà una tartana molt gran i, en demanar-n'hi massa diner, la llogà a mitges amb una família de Rocafort de Queralt, que també estava disposada, segons la dita barcelonina d'aleshores, a viure:

«a fora com a fora,
el que convé es fugir del còlera.»

Instal·lats a la cèlebre vila del Vendrell, que segons diu en Josep Carner:

«...fa una olor mesclada
de garrofa i vi novell,»

cregueren poder romandre tranquils, però no comptaven amb la tropa. Un dia entre els dies, un escamot de soldats arribà a la vila, demanà allotjament, i, com era de llei en trobà. La gràcia ja era feta: a la mateixa nit caigueren dos sorges de la malura a l'endemà s'ho encomanaren paisans, i començà la fugida dels sans, tots esporuguts.

La família Guimerà trobà redós en un mas de la xamosa vila de Vall-flor.

Finit el flagell, tranquil tothom per ço que respecta a la vida del cos, el pare del dramaturg es preocupà de treballar l'esperit del noi. Tenia llavors tretze o catorze anys. La cosa era una mica difícil, tant per que ell no es veia capaç de fer-ho personalment, com per la mena de vida que portava la família.

Tenien casa al Vendrell i a Barcelona. Si pel pare hagués estat, no s'haurien mogut mai de la vila; Barcelona agradava més a la dona, i com que era un matrimoni ben avingut i desitjós de complaure's mutuament, es passaven quatre mesos al Vendrell, quatre a ciutat i quatre anant i venint.

Això a l'Angel no li convenia de cap de les maneres, per la qual cosa son pare decidí tancar-lo en un col·legi. L'escollit fou el cèlebre dels Pares Escolapis, on romangué tres anys i treballà amb gran profit.

Mestres i deixebles congeniaren molt, tenint-se en gran estima. Aquest afecte, en lloc d'afeblir-se amb els anys, s'ha anat enrobustint a mida que el poeta s'ha fet vell, i avui pot dir-se que és més fort que mai.

Malalt son pare, el cridà a son costat, i allí barrejant els afers de casa seva amb els treballs a què el menava son instint, començà a escriure. Les primeres obres foren en castellà; sortosament, En Jaume Ramon, conegut historiador, que fou després notari de Sarreal, Montblanc, Vendrell, l'incità a escriure en nostra parla, i en Guimerà, com si veiés el cel obert, es llensà per la nova via en cos i ànima.

Havia nascut el poeta nacional.

La mort de son pare feu que traslladés son domicili a Barcelona (sense deixar mai però mai, ses visites al Vendrell) i aquí ben prompte féu amistat amb els escriptors i poetes de son temps que es reunien en el Café Suiç, el de Les Delícies i en distintes societats. Totjust conegudes ses obres, tots els companys veïeren clar son brillant esdevenidor i l'encoratjaren a seguir endavant sense defallir.

Sos primers escrits, aparegueren en *La Gramalla*; després escrigué, seguit, en *La Renaixença*.

Vingueren els èxits en els Jocs Florals, la estrena dels primers drames...

El noi i el jovecel ja eren passats. Res-

tava l'home fort, el gran poeta, l'admirable dramaturg.

En Guimerà tingué un sol germà que morí a Canaries. Referent a sa mare, quan el mestre assistia a l'últim assaig de *Judit de Welp*, en el teatre Romea, caigué atuida per un atac de feridura, el fill sols pogué besarla morta.

No s'ha casat: sa esposa, ha estat la Glòria; sos fills, ses obres; son amor, Catalunya.

JOAN DE SARREAL

D' Esperanto

El grupo esperantista «Fracteco», ha elevat a la Societat de Nacions, per medi del Delegat de l'Estat espanyol al Congrés Internacional, la següent demanda:

A LA SOCIEDAD DE NACIONES

En nombre de «Fracteco» elevamos nuestro humilde ruego para que haga todo cuanto pueda en pro de la implantación del idioma auxiliar internacional Esperanto en las escuelas públicas de todos los paises asociados.

Al dirigir a la Sociedad de Naciones nuestro humilde ruego, no nos guía otro deseo que el de estrechar, por medio del Esperanto, lazos de Paz y prosperidad entre los diversos pueblos del mundo.

Vendrell 20 Diciembre de 1921.

J. Vidal, Alcalde de Vendrell; Emilio Folch, Diputado provincial; M^a Ana Guimerà de Folch, maestra; Rafel Palau, banquero; Juan Ferret, procurador; Amadeo Martorell, profesor; S. Esvertit, contable; J. Ramón, periodista; José Aleu, Administrador de la Caja de Crédito y Ahorro de Vendrell; Teresa Martorell Fons, maestra; Jaime Palau, abogado; R. Escofet, Subdelegado de Medicina; Felix Mercader, médico; Elías Elías, Parraco; S. Reventós, Licenciado en Medicina y Cirugía; Dr. Salvador Euras, abogado;

Salvador Palau Rabassó, Diputado provincial; Salvador Martorell, Presidente de «Fracteco»; Ramón Bassa, secretario.

Semblant petició ha sigut dirigida al Ministeri de Instrucció Pública, firmada pels Srs. President i Secretari.

Els «samideanoj» holandesos, senyors Seubrey i Stoelje, dijous passat donaren una conferencia a l'Ateneu Enciclopèdic de Barcelona, la qual es vegé molt concorreguda.

En la seva llarga peroració, tingueren paraules d'elogi per a la nostra vila, en la qual, digueren, varen poguer apreciar que es una de les poblacions on se sent la veritable patria esperantista.

Al donar-los-hi mercès pel seu elogi, les fem extensives a tots els vendrellencs que'ls admiraren i tingueren l'atenció de parlar amb ells, qui amb alemany, qui amb anglès, lo que valgué que califiquessin a la nostra vila d'«enciclopèdica».

S. E.

ESPECTACLES

—Hola, Refran, vas molt embolicat.

—Vès, descuida't, els bofaruts d'aquests dies no son pas els mes apropiats per anar de *cuerpo gentil*. Hi ha que guardar el número hu, noi; especialment a les nits, al sortir dels cines, es fa precis sapiguer abrigar-te.

—¿Que vols dir que els cines refreden?

—No, home, què's cas. El cine, com algun altre espectacle, no es dels que mes calor d'entusiasme comunica als espectadors, però no per això deixa d'esser ben interessant. La prova la tens en els plèns o entradasses que assoleixen tots els locals que al cine se dediquen.

¿VOL VESTIR
de manera elegant i amb economia?
No s'hi pensi mes:

Visiti la

**CASA MUMBRU
DEL VENDRELL**

on trobarà, en condicions inmillorables, totes les
Novetats de la Temporada
en extensa profussió, junt als altres articles
de les variades seccions.

Lo que vostè no vegi en els Grans Aparadors
o en la Vitrina Central de la Casa tingui la bondat
de demanar-ho.

No hi perdrà res.

—Doncs perquè no te'n ocupes mes sovint?

—Que't diré... Malgrat l'immensa producció de pel·lícules i del gros nombre d'artistes que a elles se dediquen, resulta d'una monotonia relativa el contemplar-les, i es fa difícil establir categories entre ells, tots els artistes ho fan be; totes les artistes son boniques, i vesteixen amb elegancia, i les presenten amb riquesa. Jo conceptiuo que l'art cinematogràfic no ha d'esser molt difícil. Es molt de tart en tart que'ns presenten un quadro de companyia deficient.

Quan veig que per a representar una comedia, viscuda i parlada, si no en el mateix Barcelona amb cert grau de perfecció, no ja en poblacions secundaries com la nostra, es necessari que s'hagin reunit lo bñ i millor de cada «casa»; quan llegim ressenyes del matelx Liceo anotant deficiencias en els duos, o en l'escenografia, o en la veu del «partiquino», o en els llocs mes enlairats; quan veiem que en la comedia els hi cal recórrer a les companyes estrangeres, que mai son tan ben compreses, per a dir que tots hi han estat molt bé, penso, i no ting pò d'equivocar-me, que de totes les arts d'interpretació la menys difícil es la cinematografia.

Com vols, doncs, omplir una crònica, i establir categories d'obres i d'interprets, si els d'avui potser no tornarem a veure'ls mai més. Se tracta de una cosa tan llunyana, que hi manca l'impetu de que pot servir d'adressament lo que puguem pensar i dir de les pel·lícules, o dels actors.

—Podries estimular al públic.

—No cal, amic meu, no cal; l'assistencia al cine s'ha fet una cosa tan indispensable com els furons per Nadal i les mones per Pasqua. ¿No veus que si s'escauen a la mateixa hora la visita

a la Verge i la sessió de cine, complim depressa i corrents amb la Mare de Deu, per a no perdre'ls «epissodis» del Tivoli o les «series» del Circo?

—¿I dels directors d'aquels locals?

—Aquests jo entenc que ja ho fan be; el públic respon a les seves crides si no amb entusiasme en compacia massa, i aixó prova que ja está a l'altura convenient. ¿Que'n treurás de rascar les fustes d'allí o d'inspeccionar la maquinaria d'allà, si son ells els més interessats en servir be al públic?

Deixem que les coses segueixin el curs iniciat, i esperem, entretant, que tornin atraccions (que'es una manifestació d'art mes propera a nosaltres), o que en la pantalla hi calgui un peix gròs de bo-de-bo.

—Han passat ben bè, les atraccions.

—Ves si han fugit completament dels cines, que aviat passarán les darreres pels cafès; les que no hauran sigut a temps a canviar d'ofici.

Paraula.

REFRAN.

INFORMATIVES

AJUNTAMENT

Sessió de segona convocatoria del 5 de Gener. Comensa a les 7 h de la vetlla, presidint l'alcalde i assisteixen els regidors senyors Fusté, Guivernau i Company.

Es llegida i aprovada l'acta de la anterior. Es dona lectura d'un document dels representants de gremis del Barri de la Barceloneta en quin demanan que veurien amb agrado el nomenament de sereno en propietat del empleat senyor Horts; avalen dit document mes de 60 firmes. La presidencia manifesta que si el Consistori ho creu convenient aquest nomenament podria fer-se tot seguit. S'acorda per unanimitat.

(Passa a la 4.ª plana)

Junta benefica pro-soldats d'Àfrica d'aquesta vila

Moviment de caixa durant lo mes de Desembre de 1921

ENTRADES:

	Pessetes
Existencia en caixa del mes anterior.	1569'95
Entrega del cine Tivoli, funció dia 8.	37'65
Entrega del cine Casino Circo funció dia 8.	15'10
Entrega de F. C. Congregant de la Inmaculada i Sant Lluís Gonçaga.	25'00
Entrega del cine Tivoli, funcions dies 10 i 11.	52'70
Entrega del cine Casino Circo, funcions dies 10 i 11.	24'00
Donatiu del Reverent D. Elias Elias, Pbre.	50'00
Entrega del cine Tivoli, funcions dies 17 i 18.	51'50
Entrega del cine Casino Circo, funcions dies 17 i 18.	25'70
Donatiu de don Josep Mumburá, Casa Mumburá.	160'00
Entrega del cine Tivoli, funcions dies 24, 25 i 26.	99'30
Entrega del cine Casino Circo, funcions dies 24, 25 i 26.	55'05
Entrades total.	2165'95

SORTIDES:

	Pessetes
De 22 envios de 25 pessetes als soldats vendrellencs que lluiten a l'Àfrica.	550'00
De un envió de 25 pessetes, al soldat A. F. del Regiment de Infanteria de Pavia número 48 primera companyia.	25'00
Per gastos de 23 envios en valors declarats a l'Àfrica.	18'40
De un envió al soldat P. S. malalt a Madrid perteneixent al exercit d'Àfrica i giro.	25'60
Ingresat a «Marycel» per l'envió de 23 impermeables destinats als soldats vendrellencs que lluiten a l'Àfrica.	207'00
Entregat al soldat A. C. malalt, del Regiment de Caballeria de Treviño del exercit d'Àfrica.	25'00
Pagat per telegrams a Madrid, Melilla, Logroño, Tarragona i Pamplona.	11'90
Entregat a la mare del soldat Josep Virgili Vidal, mort en campanya.	150'00
Sortides total.	1012'90

RESUM:

Entrades.	2165'95 pessetes
Sortides.	1012'90 »
Existencia en caixa.	1153'05 pessetes

BANCA PALAU

Corresponsal del Banc d'Espanya

Telégrames: PALAU-BANQUER

TELÉFON 781

VENDRELL

Realitza tota classe d'operacions de

Banca - Borsa - Canvi
Valor - Cupons

Abona els següents interessos:

COMPTES CORRENTS

a la vista. 3 0/0

DIPOSITS:

a tres mesos. 3 1/2 0/0

a sis mesos. 4 0/0

a nou mesos. 4 1/2 0/0

a un any. 5 0/0

Secció **Caixa d'Economies**
d'Estalvis

Clibretes al 3 i mitj per 100

Despatx diari

Hores de Caixa: De 10 a 1 i de 4 a 6.

CIMENTS

RAPIT - LENT - CALÇ HIDRÀULICA - GUIX

QUALITATS INMILLORABLES

PREUS REDUITS

URALITA

EVARISTO JULIVERT

FABRICA DE MOSAIC HIDRAULIC

Dr. Robert, 12 - Nort, 5

Telèfon 811

La Casa Galvez

Constuctora de les mes Elegants Tartanes
posa en coneixement de sa distingida clientela i del públic, que es

trasllada al Passeig de l'Estació

cantonada al carrer de Ferrer, darrera ont estava
continuant tenint diposit de biges, taulons i jas-

TACS D'ALSINA I OLIVERA

i llenya, especial per a cuines i estufes a preu barato

Es llegendria també una sollicitud del veí Joan Vidal qui s'ofereix per a el carreg de recaptador de impostos municipals, baix les bases i condicions que la comissió d'Hisenda estipuli. Queda acceptada.

En Fusté diu que haventse procedit a cubrir la vacant de sereno, queda ara un lloc vacant d'agutzil; demana que's proveeixi dit càrrec. L'alcalde diu que hi ha mes d'un sollicitant. En Guivernau pregunta si amb en Horts quedava completat el treball de Secretaria. Contesta el senyor secretari que alguns dies faltava un empleat, mes en Guivernau observa que si els serenos anessin a les oficines podria estalviar-se el municipi el sou d'un agutzil. En Fusté insisteix en lo demanat en anterior sessions sobre l'implantació d'un reglament ont es marquin les obligacions que cada empleat tinga; té entès que els serenos tenen d'anar a la casa de la vila a pendre ordres i no hi van. L'alcalde diu que la qüestió podria enfocar-se en aquest sentit, i que els serenos podrien fer una setmana cada hu de posar-se a disposició de Secretaria, retribuint-los quelcom i aixís s'estalviaria el sou d'un agutzil.

El senyor Secretari diu que el Butlletí Oficial diu que al presupost s'hi té de consignar l'1 per 100 d'ingresos per a la Brigada Sanitaria de la Província i un tant per cent pel retiro d'empleats.

El senyor Company dona compte que la Junta de l'aigua del rec va reunir-se i va acordar que a l'Ajuntament li toca pagar la meitat de l'arreglo d'unes ensulcides a la mina de Tomaví; diu que tocarán per cada hu unes dues centes pessetes. La presidencia diu que ho comunicará a les Comissions d'Hisenda i Foment.

Pregunta en Fusté si s'ha comunicat als veïns de Camarruga lo de l'aigua de Sant Salvador; la presidencia diu que no encara.

També pregunta si la Comissió de Foment ha girat la visita al carrer Major, contestant-se-li que encara no.

I no havent-hi cap mes assumpte a tractar las 7:35 s'aixeca la sessió.

Raportista

De la passada sessió.

—Demano la paraula.

—Suposo es una mostra de lo cumplidor que es un empleat el que una comissió de veïns demani el nomenament definitiu del traspàs d'un càrrec exercit interinament, mes creiem equivocadissim el procediment perquè pot portar greus conseqüències per a la disciplina i bon compliment dintre el sí de la Corporació ont serveixen els tals empleats, doncs que jamai deu consentir-se una imposició, i si sols ha de prevaldrer la capacitat i bona disposició que'l designat reuneixi.

—L'estudi previ es indispensable avans d'emplantar un *sumidero*—com diu el company de causa senyor Socas—doncs que no fem com en els innombrables desaigues que s'han emplantat i de quins resten solament les reixes enterrades, com passa amb el de la Rambla.

—No cal dir el carrer Major que está en mal estat, diem tots els carrers de vila i acabarem. ¿I el nomenament de peó, com está?

POTITIQUES

—Dijous aparegué a vila el primer nombre del nou confrare local *La Gralla*. Ve encapselat amb el subtítol de setmanari nacionalista i en l'article de presentació manifesta que es el porta-veu del Centre Nacionalista.

Al retornar-li el saludo que dirigeix a la premsa local, ens plau forsa establir amb ell el cambi, tot i desitjant-li llargs anys de vida periodística.

—S'assegura que demà es reuniran en son estatge social els elements de dreta d'aquesta vila, a fi de parlar de les eleccions municipals vinents i senyalar conducta a seguir durant les mateixes.

—El Centre Republicà Autonomista es va reunir dilluns passat en assemblea general per a renovar la nova junta directiva, que ha quedat constituïda en la forma següent: Julià Serra, president; Josep Gay, vis-president; Francisco Parreny, secretari; Jaume Romeu, vis-secretari; Pau Guivernau, tresorer; Manuel Orpinell, Ramon Babot, Joan Sentís i Pere Esteve, vocals. Foren designats per a l'administració del café els senyors Romeu i Guivernau.

—Hom ha sentit parlar novament del setmanari republicà que hi ha el preposit

de fer sortir a vila, i se l'hi ha assegurat que per a redactar-lo es farà venir a viure al Vendrell a un periodista barceloní.

—El Centre Nacionalista ha procedit també al recambi del seu consell directiu, havent sigut nomenats els senyors següents: President, Narcís Socas Carné, Vis-president Rafel Palau Ximenes; Secretari Miquel Castellvi Carbonell, Tresorer, Pau Gomis Font i Vocals Josep M. Fontana Gasull, Pere C. Recasens Jansá i Ferrán Ascencio Capilla.

CRONICA VILATANA

No fa molts dies desde aquestes pagines era llençada una idea que podria esser de resultats magnífics per a nostra vila. Tal el projecte d'un embarcader de mercaderies, i sobretot bocois, a Sant Salvador.

S'ha capít be lo que aital obra, de poc cost per cert, significaria per la nostra condormida vila? S'ha recapitat el moviment mercantil qu'axó podria reportar i l'engranatge que fer bellugar alló significaria? ¿S'ha parat algú a meditar-ho?

I el Centre Industrial, en el sí de la seua directiva, ha pres en consideració la pensada del Sindicat de Vinyaters i Comerciants d'alcohols? Volem creure que sí, encara que ningú en parlá en sa darrera assemblea general.

Siguem optimistes i treballem per al nostre Vendrell.

El fret s'ha ensenyorit de debó de la situació. Durant la setmana, molestoses borraques han passat lleugeres, empenyades per un vent nord que gebrava els cosos dels viants; a rolls hem tingut també bon sol, mes aquest sols s'ha pogut disfrutar en els arracers de cara al mitjdia.

La freda temperatura regnant i el molestós vent han deslluït per complet enguany les diades de Cap d'any i Reis, havent quedat quasi desert el nostre passeig principal a les hores de la mitj diada, privant a la majoria de la nostra gent elegant poguer lluir llurs vestimentes hivernenques.

Els espectacles si que es vegeren forsa concorreguts, especialment a les tardes, sobre tot els saraus del Centre Industrial quina sala de ball s'omplén de gom a gom.

Traidora i greu malaltia ha tingut durant dies en greu perill a la senyoreta Lola Bonsoms Cregut, germana de nostre amic Pere. Sortosament ha desaparegut el perill i ha entrat la malalta en franca convalecència que desitjem s'afiansi depressa.

Hem rebut atent B. L. M. de don Pere C. Recasens, invitant-nos a fer una visita al «Col·legi Recasens» a fi de capacitar-nos dels treballs dels seus alumnes i del material pedagógic modern amb que compta aquell centre docent.

Agraïm l'atenció i prometem correspondre a la mateixa.

S'ha expedit desde vila el següent telegrama:

«Centre Nacionalista Vendrell amb ocasió nous arancels i com a mesura de previsió, prega encarecidament Ministre Finances apliqui dret entrada sobre garrofa estrangera amb el fi de sostindrer preus actuals en element tan important per a la comarca i evitar per consegüent sa ruïna.—President, Socas»

SECCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Inscripcions verificades en el Registre civil d'aquesta vila durant l'any 1921.

Naixements: Nens, 45.—Nenes, 30.—Total 75.

Defuncions: Homes, 37.—Dones, 36.—Total, 73.

Matrimonis: 40.

Inscripcions verificades en aquesta oficina, durant la present setmana:

Naixements: Un nen fill de Pere Vidal Borrut i de Eulària Giralt Sanchez; una nena filla de Josep Vives Rlembau i de Teresa Figueras Cañellas; un nen fill de Jaume Marcé Mercadé i de Concepció Diu Figueras; una nena filla de Isidre Aymérich Pamies i de Dolors Socas Vidal.

Defuncions: Pere Navarro Vidal, de 62 anys; Rosa Estragués Ferré, de 68 anys.

Matrimonis: Cap.

IMP. RAMON : VENDRELL : TELÉFON 770

Taller de Fusteria i Ebanisteria
montat amb els avenços moderns

Anton Güell i fill

Sant Sebastià 25 i Carniceria 1.—VENDRELL
Casa fundada l'any 1825

Especialitat en mobles d'encàrrec
Secció de fusteria a preus econòmics

Lloguer i venta de màquines d'arrencar
ceps, sistema palanca

GANGA Hi ha per a vendre una silleria nova, sortida del taller, de roure macisa, composta de sis cadires, dos sillons i sofà, amb tapissaria amb molles i amb les corresponents fundes.

Graduació de vins i medicació de acidés volàtil

les fa amb tota cura i perfecció, mitjansent l'empleo d'aparells Sallerón Dujarnin, en

JOSEP SOLÉ

Comissionista en fems d'establada i vacarissa
Taberna del Pi VENDRELL

Aprenent forner

S'en necessita un a la panaderia d'En Joan Viñas, carrer de Jaume Ramon.

Anton Negre

AGENT DE CAMBI I BOLSA

Plaça Catalunya, 16, 1.º : Teléfon 3417

INTERVÉ EN

Valors : Cupons : Giros : Préstams : postals sobre valors i mercaderies :

RENTISTES: La póliza de Agent, es un títol de propietat que fa irrevindicables els valors adquirits mitjansent la seva intervenció.

S'ofereix senyoreta modista a domicili.

Carrer Sant Sebastià número 20. — Vendrell

Dr. Enric Rosés Bruzos

Metge agregat als Hospitals de la Santa Creu i Sant Pau, ex-intern de dits Hospitals premiat amb diploma d'Honor.

Especialitats:

Cirurgia General i Malalties de la Dona

BARCELONA

Girona, 70 1.º 1.ª Consulta de 3 a 5

Merté Teixidó Uda. Serrano

Cirurgiana amb Reial títol

Ex-alumna interna de la Facultat de Medicina de Barcelona.

Massatge facial per a la bellesa

Professora en parts

Callista i Manicura

VENDRELL: Duc de la Victoria 24, 1.º

Josep M.ª Font i Cabot

METGE-OCULISTA

Ex-director de la consulta per a malalts dels ulls en el dispensari del Sagrat Cor de Jesús, de Barcelona.

Tarragona: Plassa Pallol, 5, 1.º

A un kilometre i mitj de la carretera de Santa Oliva es ven una pessa de terra de cinc jornals plantada d'oliveres i vinya. Per informes a la administració d'aquest setmanari.

Mesures del sistema mètric decimal per a mesurar gra i fiquit les trobareu en la Colidereria i Llauneria

de Pau Martorell i Gomis

Carrer Montserrat n.º 26 VENDRELL

FONDA DEL COMERS

EXPLÈNDIDES HABITACIONS AMB CONFORT MODERN

QUARTO DE BANY

Salvador Bundó (a) Tuis

Servel i lloguer de Tartanes

Relacions directes entre comerciants i tractants en productes de la comarca

Passeig de Castellar, 12 VENDRELL Teléfon núm. 764

“LES NOVELTATS”

Carrer de la Baixada. — VENDRELL

JOIERIA - BISUTERIA - RELLOTGERIA

Perfumeria i objectes per a regals

ESPECIALITAT EN AIGUES DE COLONIA I ESCENCIES A GRANEL
PERFUMS FINS I DE MARCA

S'ARREGLLEN TOTA CLASSE DE RELLOTGES I ALAJES

Banco Vitalicio de España

REPRESENTANTS:

Anton Borrell Nin

— VENDRELL —

Francisco Casellas Casellas

— LAS PESSAS —

DESPATX : Carrer del Crèdit, 1 : VENDRELL